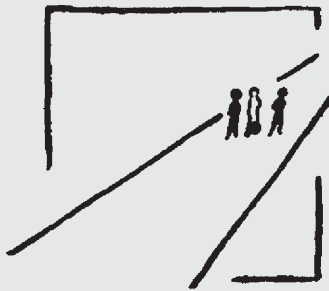

III Niedziela Wielkanocna • Rok A

Gdy tak rozmawiali i rozprawiali ze sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na wwięzi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: Cóż to za rozmowy prowadzicie ze sobą w drodze?

EWANGELIA: K 24, 13-35

Życ nadzieją!

Wskutek męki i śmierci Chrystusa, ci dwaj uczniowie stracili nadzieję na założenie królestwa Izraela. Jego grób stał się grobem ich nadziei. Poczuli się zagrożeni. Dalszy pobyt w Jerozolimie wydał się im niebezpieczny. Idą smutni i przygnębieni. „Jak nieskore są wasze serca do wierzenia...” mógłby powiedzieć dzisiaj Chrystus do wielu naszych braci i sióstr, którzy tylko z imienia nazywają siebie chrześcijanami! Sposób Bożego działania jest bardzo trudny do zrozumienia i do zaakceptowania przez wielu ludzi. To co dla nas ludzi jest klęską – dla Boga może być największym zwycięstwem.

Drogi Przyjacielu! Bóg dowiódł w Swoim Synu, że można na świecie utracić wszystko; można być oplwanym i wyszydzonym, opuszczonym przez przyjaciół, umęczonym i powieszonym jak złoczyńca na krzyżu, a jednak kiedy to wszystko czyni się z miłości i posłuszeństwa Bogu – można zwyciężyć. Panie przymnóż nam wiary i naucz nas żyć nadzieją!

Ks. Sylwester

Jezus musi zerwać z oczu bandażę zwątpienia, niewiary, żeby ludzie mogli Go rozpoznać, gdy zechce ich spotkać.

Blżej Biblii...

U samych początków Kościoła żydowski szabat ustąpił miejsca chrześcijańskiej niedzieli. Odtąd co niedzielę świętujemy Zmartwychwstanie Chrystusa.

W Starym Testamencie szabat był dniem poświęconym Jahwe. Ustanowił go sam Bóg i nakazał Izraelitom, by tego dnia wstrzymali się od niektórych prac i poświęcili go czci Bożej. Wówczas zbierała się cała rodzina i obchodzono koniec niewoli egipskiej. Z biegiem czasu rabini nadmiernie zaostrzali wymagania wiążące się z tym przykazaniem Bożym. W czasach Jezusa obowiązywało mnóstwo rygorystycznych i drobiazgowych przepisów, które nie miały nic wspólnego z nakazem Bożym dotyczącym szabatu. Był to dzień, który Bóg ustanowił, aby Jego lud oddawał Mu publiczną cześć. Nakaz całkowitego poświęcenia tego dnia Bogu staje się przykazaniem. Święta Izraela, zwłaszcza szabat, były znakiem przymierza Bożego. Wraz ze Zmartwychwstaniem Jezusa Chrystusa szabat ustępuje rzeczywistości, którą zapowiadał, świętu chrześcijańskiemu. Wraz z Chrystusem nastaje nowy, wyższy i doskonalszy kult, gdyż mamy nowego Kapłana i składana jest nowa Ofiara. „Zgodnie z tradycją apostołską, która wywodzi się od samego dnia Zmartwychwstania Chrystusa, misterium paschalne Kościół obchodzi co osiem dni, w dniu który słusznie nazywamy dniem Pańskim lub niedzielą”.

Źródło radości święta chrześcijańskiego zasadza się na obecności Pana w Kościele, która jest przedsmakiem ostatecznego zjednoczenia w niekończącym się święcie. Niedziela i święta, określone przez Kościół, są dniami dla Boga i są szczególnie odpowiednimi do szukania Go i spotkania się z Nim.

Świątecznego odpoczynku nie można pojmować i praktykować jako zwyczajnej bezczynności, która jest stratą czasu, ale jako czas poświęcony osobistemu wzbogaceniu się w innych dziedzinach, szczególnie duchowych. Istnieje wiele sposobów odpoczynku i nie należy ograniczać go do najłatwiejszego lenistwa, które z resztą często nie daje oczekiwanego wyciszenia. Możemy wówczas spędzić więcej czasu z rodziną, zadbać o wychowanie dzieci, o stosunki towarzyskie i przyjacielskie, odwiedzić osoby znajdujące się w potrzebie, samotne lub chore itd. Może potrzebujemy takiej właśnie okazji, żeby porozmawiać dłużej z przyjacielem, z małżonkiem, z dzieckiem.

Triduum Paschalne

WIELKI PIĄTEK

Liturgia na cześć Męki Pańskiej celebrowana była w trzech częściach: liturgia słowa, adoracja krzyża wraz z komunią świętą i przeniesienie do grobu. Czerwony kolor szat liturgicznych przypominał nam Mękę Chrystusa, którą podjął z miłości do człowieka. Celebrans upadł na

Kapłan pada na twarz

twarz przed ołtarzem, a my wszyscy w milczeniu klęczeliśmy, aby przygotować się do rozważania męki i śmierci Chrystusa.

Opis Męki Pańskiej św. Jana został w tym roku odśpiewany przez Księża: Tomasza, Tadeusza i Sylwestra. Później Kleryk Artur z Ks. Tomaszem odśpiewali Modlitwę Powsechną. Po niej rozpoczął się centralny moment liturgii – adoracja Krzyża. Krzyż jest symbolem naszej wiary. W krzyżu jest nasze zbawienie, w krzyżu szukamy mądrości życia. Dlatego nie można sobie wyobrazić życia chrześcijańskiego bez krzyża.

Kapłan trzy razy śpiewał

Opis Męki Pańskiej św. Jana

antyfonę: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a my odpowiadaliśmy: „Pójdźmy z pokłonem”. Po każdej odpowiedzi klękaliśmy i przez chwilę oddawaliśmy w milczeniu część Krzyżowi. Później rozpoczęły się obrzędy Komunii św., każdy mógł osobiście ucałować krzyż. Zgodnie

Pan Jezus w ciemnicy

Odstąpienie krzyża

z tradycją, na zakończenie liturgii wielkopiątkowej przeniesiono Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego. Trwając w modlitewnej zadumie przy Najświętszym Sakramencie, uświadomiliśmy sobie, że to grzech ma być pogrzebany w grobie, po to, abyśmy mogli powstać do życia z Chrystusem.

Adoracja krzyża

Zaniesienie P. Jezusa do grobu

Triduum Paschalne c.d.

WIELKA SOBOTA

Św. Augustyn nazwał Wigilię Wielkanocną „matką wszystkich świątecznych wigilii”. Jej Liturgia dzieli się na cztery części: liturgię światła, liturgię słowa, liturgię chrzcielną i liturgię

rzeczenia chrzcielne. Radość ze zmartwychwstania Pana napełniła serca wszystkich zgromadzonych wiernych.

Wielka Sobota

Ks. Proboszcz przenosi P. Jezusa z grobu na Mszę Rezurekcyjną

eucharystyczną.

Liturgia Światła rozpoczęła się przed kościołem, gdzie został pobłogosławiony ogień, od którego została zapalony Paschał – świeca symbolizująca Chrystusa Zmartwychwstałego.

Kapłan, niosący Paschał, trzykrotnie zatrzymywał się, śpiewając: „Światło Chrystusa”, a wierni za każdym razem odpowiadali: „Bogu niech będą dzięki”, później został odśpiewany przez Ks. Tadeusza uroczysty Exultet. Liturgia Słowa natomiast obejmowała cztery czytania i Ewangelię, po której została rozpoczęta liturgia chrzcielna. Ks. Proboszcz odśpiewał modlitwę nad wodą chrzcielną i odnowiliśmy przy-

Alfa i Omega, Początek i Koniec

Światło Chrystusa!

Procesja rezurekcyjna

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 16.00 – Msza św. dla rodziców i dzieci, które w tym roku przystąpią do I Komunii Św..
2. O godz. 17.00 – Nieszpory i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.
3. Na czas robót porządkowych od strony zachodniej kościoła, przejście do kościoła ul. Wierzbową będzie zamknięte.
4. Za ofiary złożone w ubiegłą niedzielę na dalsze prace porządkowe i budowlane składamy serdeczne podziękowania – Bóg zapłać.
5. Młodzież studencką zapraszamy na spotkania w duszpasterstwie akademickim przy naszej parafii, w każdą sobotę o godz. 19.00 w sali nr 6 w podwórzu plebanii.
6. W czwartek, 18 kwietnia, o godz. 16.30 – Msza św. dziecięcej grupy misyjnej w kaplicy św. Rodziny. Serdecznie zapraszamy wszystkie dzieci, które pragną pomóc Misjom.
7. W niedzielę, 21 kwietnia, o godz. 15.00 w gmachu WSD w Radomiu, odbędzie się wielkanocne spotkanie członków oraz sympatyków Akcji Katolickiej. Rozpocznie się modlitwą i prelekcją w auli Jana Pawła II, później Msza św. pod przewodnictwem ks. bp. E. Materskiego w kaplicyseminaryjnej oraz dyskusja przy herbacie w seminaryjnym refektarzu.

Tyle się dzisiaj mówi o Ojcu Świętym, tyle o tym, że jest On Polakiem, że rozświetlił imię naszego kraju na całym świecie... Ale czy kiedyś tak naprawdę zastanawialiśmy się, kim rzeczywiście jest on dla nas? Kim jest dla każdego z osobna? W sumie - na co dzień oddalony o setki kilometrów, przybywa do naszego kraju raz na jakiś czas... I wtedy wszyscy, albo przynajmniej większość z nas, uświadamia sobie po raz kolejny, że jest taka Osoba, która w codziennym życiu, pomimo natłoku zajęć, audiencji i wielu podróży, wciąż pamięta i modli się za Polaków.

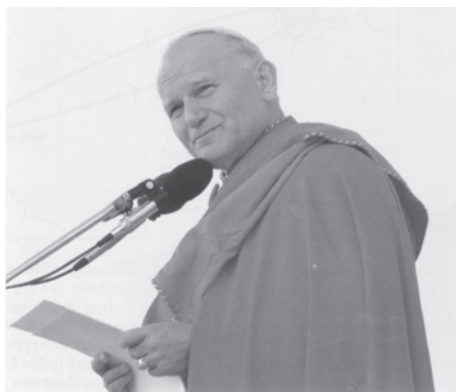
A czy my o Papieżu pamiętamy? Czy ma On jakikolwiek wpływ na nasze życie?

Jan Paweł II może być dla nas niejako filarem, ponieważ swoją postawą daje przykład, jak świadczyć o Bogu w czasach, kiedy wiara tak wielu ludzi się chwieje, czy załamuje.

Kiedy oglądam w telewizji reportaże z wizyt Papieża w kolejnych krajach, gdzie Kościół nie ma większego poparcia, nie mogę wyjść z podziwu dla tego Człowieka, który potrafi uśmiechnąć się, wyciągnąć rękę, czy nawet przycisnąć do serca nieznanym, czasem wręcz wrogów. Czy nie jest to wyraz prawdziwej miłości bliźniego, o której co niektórzy mówią, iż nie jest możliwa w dzisiejszych czasach, kiedy na świecie jest tyle nienawiści? Czego trzeba nam więcej? Mamy Pismo Święte, które powinno być naszym drogowskazem i mamy żywy dowód na to, że da się żyć według przykazań Boga – mamy Ojca Świętego – Jana Pawła II. On udowadnia nam, każdą chwilą Swojego życia, że wszelkie podziały, jakie wprowadzili ludzie, nienawiść drze miącą w naszych sercach, egoizm i pychę naprawdę można pokonać i żyć w zgodzie nie tylko z własnym sumieniem, ale również z ludźmi, którzy nas otaczają.

Joanna Ciosek

Wzór XXI wieku

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Julia Karolina Strąk

Igor Bilski

Patryk Piaskowy

Zuzanna Małgorzata Rabiniak

Związek małżeński zawarli:

Lidia Nawrot i Eugeniusz Otoliński

Odeszli do Pana:

Janina Michałkiewicz – lat 76

Siostra Tadea Wiktoria Ciamaga CR – lat 83

ŻYCZENIA

W 50. rocznicę ślubu Danuty i Eugeniusza, w 36. rocznicę ślubu Haliny i Mariana, w 25. rocznicę ślubu Jadwigi i Stanisława, w 20. rocznicę ślubu Bożeny i Marka, w 20. rocznicę ślubu Grażyny i Leszka, w 14. rocznicę ślubu Ewy i Sławomira, w 6. rocznicę ślubu Wandy i Mariana, w 75. rocznicę urodzin Aleksandry, w 22. rocznicę urodzin Marcina, w 18. rocznicę urodzin Teresy, w 18. rocznicę urodzin Kamila, w 18. rocznicę urodzin Izabeli, wielu łask i błogosławieństwa Zmartwychwstałego Chrystusa na dalsze lata życia życzy: **Redakcja**

Pragniemy poinformować drogich Parafian, że od pewnego czasu czynna jest biblioteka parafialna.

Mieści się ona w Księgarni św. Józefa, na ul. Leśnej 14, i dysponuje dużym zbiorem bardzo dobrych książek.

Zapraszamy codziennie w godzinach: 9.00 – 17.00, w soboty: 9.00 – 14.00.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca Redaktora Naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Agnieszka Dobrowolska, Jakub Czubak, Maria Sowińska, Aleksandra Jurczak, Marcin Ciosek, Joanna Ciosek, Marek Gos, Paweł Rabijewski.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72